

Arrest

nr. 291 290 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten L. MEURIS en J. KLINGELEERS
Stationsstraat 56/2
3620 Lanaken

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. MEURIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 juni 2021, diende op 7 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden op 24 september 2018 afgenomen in Griekenland (Eurodac).

Op 28 juli 2021 werd verzoeker een voogd toegewezen gedurende zijn minderjarigheid door de dienst Voogdij van de FOD Justitie.

1.2. Op 21 februari 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, omdat verzoeker reeds internationale bescherming genoot in Griekenland. In beroep vernietigde de Raad deze beslissing (RvV 8 juli 2022, nr. X).

1.3. Op 24 januari 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 januari 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/06/2021

Overdracht CGVS: 16/09/2021

Je werd op 13 december 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 14u02 tot 15u48, in aanwezigheid van jouw voogd, mijnheer Schiepers. Je werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, meester Meuris, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart geboren te zijn op [...] 2005] te Mogadishu. Je hebt de Somalische nationaliteit. Jouw vader kwam om het leven tijdens de burgeroorlog in 2008. Daarna wou zijn broer, jouw oom, met jouw moeder trouwen, maar zij weigerde en huwde met jouw stiefvader, van wie ze ondertussen gescheiden is. Sindsdien bleef jouw oom jouw moeder bedreigen dat hij haar kinderen zou afnemen. Op een nacht in 2018 vielen gemaskerde mannen jullie huis binnen, waarschijnlijk op zoek naar jouw zus. Ze bedreigden jouw moeder en jou. Kort daarna in 2018 werd jouw zus door zijn toedoen ontvoerd en meldde hij aan jouw moeder dat hij jou en de andere kinderen ook zou komen halen. Alles werd klaargemaakt voor jouw vertrek. Jij werd ondergebracht bij de buurvrouw en jouw moeder trok met de andere kinderen naar een ander huis in de stad.

Je reisde met een smokkelaar per vliegtuig naar Turkije en reisde ongeveer 6 maanden later per boot naar Griekenland. Je kwam aan op het eiland Samos. Je verbleef daar ongeveer vier maanden tot je werd overgebracht naar een ander opvangcentrum op het vasteland. Tijdens die vier maanden raakte je gewond tijdens een gevecht tussen Afghanen en Somaliërs in het opvangcentrum. In het opvangcentrum op het vasteland hadden Afghaanse mannen een Pakistaanse jongen verkracht. Ze kwamen ook naar jou, maar je kon tijdig ontkomen. Je durfde hier met niemand anders over praten. Dit gebeurde voor jouw asielinterview. Enige tijd na je interview kreeg je je id en vroeg je reisdocumenten aan. Op het moment van de ontvangst van de id moest je het opvangcentrum verlaten. Je mocht bij een Somalische jongen verblijven die je via via kende tot je je reisdocumenten ontvangen had. Eens je die ontvangen had, hielp hij je om naar Athene te reizen, waar andere Somaliërs waren, die jou hielpen om naar België te reizen, waar je op 7 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 21 februari 2022 verklaarde het CGVS jouw verzoek niet-ontvankelijk (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Jij ging tegen deze beslissing in beroep. Deze beslissing werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 juli 2022 en teruggestuurd naar het CGVS. Een nieuw persoonlijk onderhoud vond plaats op het CGVS op 13 december 2022. Je verzoek werd tijdens dit persoonlijk onderhoud ten gronde behandeld (ten aanzien van Somalië).

Je legt geen documenten voor ter ondersteuning van dit verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoord manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Je verklaart te vrezen voor Al Shabaab omdat jouw moeder niet wou hertrouwen met de broer van jouw vader die lid was van Al Shabaab. Je slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken

Vooreerst is de manier waarop jouw oom te werk zou zijn gegaan is weinig overtuigend. Jouw vader zou in 2008 overleden zijn (NPO 1, p. 7) en daarna wou jouw oom (zijn broer), die lid was van Al Shabaab, met jouw moeder trouwen (NPO 2, p. 11; 13). Jouw moeder wou niet met hem trouwen en trouwde "na het overlijden van jouw vader" met jouw stiefvader, I., van wie ze ondertussen gescheiden is (NPO, p. 11). Jouw oom dreigde na haar weigering om de kinderen van zijn broer mee te nemen, maar jouw moeder "heeft het niet aanvaard, wij waren toen klein" (NPO 2, p. 12). Jij vertrok echter pas in 2018 uit Somalië, en kan heel weinig vertellen over de periode tussen het overlijden van jouw vader en jouw vertrek. Je verklaart "we hadden geen andere problemen, behalve het probleem van mijn oom", maar wanneer jou gevraagd wordt hoe vaak hij jullie bedreigde, antwoord je weinig concreet "heel veel, hij vroeg aan mijn moeder telkens, je moet de kinderen aan mij geven" (NPO 2, p. 13). Het is bovendien weinig aannemelijk dat jouw oom dit negen jaar lang vanop afstand heeft volgehouden. Je verklaart namelijk dat jouw oom "in een provincie, in een plaats in een provincie" woont (NPO, p. 9), maar je weet niet precies waar hij verblijft. Je verklaart ook dat hij uw moeder bedreigde via telefoon, en dat je hem nooit hebt gezien tussen het overlijden van jouw vader en jouw vertrek in 2018 (NPO 2, p. 13). Het is ook weinig aannemelijk dat jouw oom jarenlang jouw moeder heeft bedreigd zonder dat er effectieve stappen werden ondernomen om haar of haar kinderen in persoon te benaderen. Jouw zus zou pas in de periode kort voor jouw vertrek door zijn toedoen ontvoerd zijn en pas daarna zou hij jou zijn beginnen viseren (NPO 2, p. 13). Je kan ook niet antwoorden op de vraag waarom jouw oom zo lang gewacht zou hebben om jouw zus te ontvoeren (NPO 2, p. 15). Zodoende blijf je zodanig vaag over de werkwijze en motieven van jouw oom dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen.

Ook de reactie van jouw moeder op de bedreigingen van jouw oom doet twifelen aan jouw verklaringen. Uit jouw verklaringen blijkt namelijk dat zij pas met de andere kinderen is verhuisd nadat jouw zus werd ontvoerd (NPO 2, p. 15). Dat ze in dergelijke omstandigheden niet sneller stappen gezet zou hebben om haar kinderen te beschermen is opmerkelijk.

Vervolgens zijn jouw eerder afgelegde verklaringen evenmin in lijn met jouw verklaringen voor het Commissariaatgeneraal. Zo is het ten eerste zeer opmerkelijk dat je voor de DVZ (problemen met) jouw oom op geen enkel moment vermeld hebt, terwijl je wel een vrij uitgebreid antwoord gaf op de vraag welke problemen ertoe leidden dat jij Somalië moest verlaten. Je verklaarde daar namelijk "Al-Shabaab wilden mij meenemen en wilden dat ik me aansloot bij hen" (Vragenlijst CGVS dd. 15.09.2021, vraag 5). Je had dit bovendien al eerder verklaard bij jouw allereerste aanmelding in België: "Al Shabaab wilde mij rekruteren" (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 07.06.2021, "Motief voor de immigratie naar België") en tijdens jouw eerste interview voor het CGVS (NPO 1, p. 8), waar je op de vraag wat er met jou zou gebeurd zijn als je in Somalië gebleven was antwoordde: "Ik zou uiteindelijk als een kindsoldaat eindigen, voor AS werken, of vechten". Je verklaarde voor de DVZ verder dat ze op een nacht bij jullie thuis binnenkwamen en jou wilden verplichten om mee te gaan, wat door jouw moeder geweigerd werd. Jullie zouden daarop twee dagen bedenktijd gekregen hebben, anders zouden jullie gedood worden of zou jij door hen meegenomen worden. Jij werd daarop naar een ander huis in dezelfde wijk gebracht, en jouw moeder ging met de andere kinderen naar een vluchtelingenkamp in de stad Mogadishu zelf (Vragenlijst CGVS dd. 15.09.2021, vraag 5). Over jouw zus M. had je gezegd dat ze sinds 2018 vermist was: "Ze wilde naar Saudi-Arabië gaan, maar nadien geen nieuws meer over haar" (Verklaring DVZ dd. 15.09.2021, vraag 16). Je hebt het in jouw verklaringen voor het Commissariaat-generaal wel over een inval in jullie huis vlak voor jouw vertrek (NPO 2, p. 12), maar je verklaart dat jullie niet weten wie degenen waren die bij jullie thuis binnenvielen (NPO 2, p. 14): "we weten niet of zij dieven waren, en zij zijn weggegaan".

Je hebt het enkel over gemaskerde mannen die het huis doorzochten en niets zeiden, jullie sloegen en foto's maakten van jouw moeder en jou (NPO 2, p. 14). Na de ontvoering van jouw zus zou jij zijn overgebracht naar het huis van jouw buurvrouw en jouw moeder en de andere kinderen verhuisden naar

“de wijken van de universiteiten” (NPO 2, p. 15) en gevraagd waar ze dan precies gingen wonen, is uw antwoord dat ze een huis gehuurd hebben (NPO 2, p. 16).

Je had het voor de DVZ dus over een poging van Al Shabaab algemeen om jou te rekruteren. Je zus zou op dat moment al naar Saudi-Arabië vertrokken zijn. In jouw verklaringen voor het Commissariaat-generaal heb je het op geen enkel moment over gedwongen rekrutering en heb je het telkens over jouw oom – tevens lid van Al Shabaab – als reden van jouw problemen. Wanneer jij hiermee wordt geconfronteerd, verklaar je dat je dat nergens gezegd hebt, dat je het jou niet herinnert en dat het een misverstand door de tolk zou kunnen zijn (NPO 2, p. 15). Wanneer je erop gewezen wordt dat je bij DVZ ook had verklaard dat jij en je moeder twee dagen bedenktijd kregen nadat ze bij jullie waren binnengevallen, probeer je nog te corrigeren “ja dat was nadat mijn zus werd ontvoerd, dat was mijn oom die dat zei” (NPO 2, 15). Het is echter weinig overtuigend dat je ontkent het ene gezegd te hebben, en tegelijk het andere probeert aan te passen aan het verhaal dat je voor het Commissariaat-generaal verteld hebt op het moment dat je erop wordt gewezen. Wanneer je daarna gevraagd wordt waarom je voor de DVZ verklaard had dat jouw moeder met de andere kinderen naar een vluchtelingenkamp ging, pas je opnieuw je verklaring aan “ja, allereerst dat zij vertrokken waren, zijn zij naar het vluchtelingenkamp gegaan, en daarna zijn ze naar dat huis verhuisd” (NPO 2, p. 16), wat echter niet overtuigend is in het kader van de eerder hierover gestelde vragen over waar jouw moeder precies ging wonen en hoe ze zo snel een huis kon vinden. Dergelijke grote tegenstrijdigheden over de kern van jouw verhaal hebben tot gevolg dat de geloofwaardigheid van jouw verklaringen verder wordt ondermijnd.

Omwille van jouw vaagheid over de werkwijze en motieven van jouw oom, in combinatie met jouw tegenstrijdige verklaringen over jouw ondergane vervolgingsfeiten, worden jouw verklaringen als ongeloofwaardig beschouwd. Jij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van

waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypen van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen.

Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvooi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022

waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Je haalt geen andere persoonlijke problemen aan dan de problemen met jouw oom die in bovenstaande argumentatie als ongeloofwaardig werden beschouwd. Gezien de ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen is er evenmin duidelijkheid wat betreft jouw familiale situatie en kan derhalve evenmin worden aangenomen dat jouw situatie een verhoogd risico op schade inhoudt bij een terugkeer naar Mogadishu. Derhalve kan er van worden uitgegaan dat jij bij een terugkeer naar Mogadishu over voldoende netwerk en mogelijkheden zou beschikken om je leven er terug op te bouwen.

De opmerking die door jouw advocaat werd bezorgd op 27 december 2022 wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen, aangezien zij enkel verduidelijkt wat reeds was gezegd "toen hij zei dat hij enkel problemen had met zijn oom en met niemand anders, bedoelde hij ook wel Al Shabaab. Want zijn oom is Al Shabaab." Er werden bovendien geen andere opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekschrift.

Verzoeker stelt als volgt:

" Dat verzoeker zich niet akkoord kan verklaren met deze beslissing en stelt dan ook -middels onderhavig verzoekschrift- beroep in :

4.1. De bestreden beslissing dient vernietigd te worden cfr. art. 39/2, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwisting bij arrest van 08.07.2022 besloot dat de beslissing van het CGVS dd. 21.02.2022 vernietigd diende te worden omdat de Raad van mening was dat er "essentiële elementen" ontbraken om tot een bevestiging of hervorming van de beslissing van 21.02.2022 te komen.

Dat de Raad daarbij oordeelde dat “een verder en gedegen onderzoek van verzoekers persoonlijke situatie als minderjarige begunstigde van internationale bescherming zonder familie in Griekenland is aangewezen”.

Dat verzoeker op 13.12.2022, in het kader hiervan, opnieuw werd verhoord door het CGVS.

Dat er nagenoeg geen aandacht werd besteed aan de persoonlijke situatie van verzoeker in Griekenland.

Dat er inhoudelijk enkel vragen werden gesteld over de reden(en) waarom hij in 2018 noodgedwongen Somalië diende te verlaten.

[citaat uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Dat er voor het overige geen vragen werd gesteld aan verzoeker aangaande zijn situatie in Griekenland.

Dat verzoeker dan ook van oordeel is dat Uw Raad actueel nog steeds niet over “essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen” beschikt.

Dat verzoeker derhalve van mening is dat de bestreden beslissing overeenkomstig art. 39/2, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd dient te worden.

4.2.De bestreden beslissing dient minstens hervormd te worden cfr. art. 39/2, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet

Dat het verzoeker wordt verweten dat er sprake zou zijn van “grote tegenstrijdigheden” over de kern van zijn verhaal.

Dat het opgemerkt dient te worden verzoeker, op het moment dat hij Somalië verliet in 2018, slechts 13 jaar oud was.

Dat verzoeker inmiddels meer dan 4 jaar geleden Somalië ontvluchtte. Dat hij actueel nog maar slechts 17 jaar oud is, zeer jong is en deze situatie derhalve een serieuze impact op hem heeft.

Dat de vragen, dewelke tijdens het gehoor voor het CGVS op 13.12.2022 gesteld werden, overigens ook zeer oppervlakkig waren, waarbij er inhoudelijk niet verder op de vragen werd ingegaan.

Dat er van verzoeker, als minderjarige zijnde, niet kan worden gewacht dat hij spontaan elementen aanhaalt, daar er in het begin van het interview duidelijk werd gemaakt dat er in een vraag-antwoord-structuur wordt gewerkt.

Dat het bovendien ook reeds meer dan 4 jaar geleden is dat verzoeker Somalië verlaten heeft.

Dat hij in tussentijd veel heeft meegemaakt, waardoor hij zich -mede gelet op zijn jonge leeftijd- niet alle details meer kan herinneren van hetgeen zich in Somalië heeft afgespeeld.

Dat de gebeurtenissen, waarvan sprake, zich afspeelden voor zijn vertrek uit Somalië en verzoeker derhalve op dat moment nog zéér jong was (voor de leeftijd van 13 jaar).

Dat verzoeker aangaande de opmerkingen van het CGVS het volgende wenst op te merken :

- Dat de moeder van verzoeker woonde in een dorp, waar vroeger de universiteit gelegen was, genaamd Jamada.

In Somalië kent men geen straatnamen.

De buurt waar de moeder van verzoeker woonachtig is, wordt momenteel nog steeds “de wijken van de universiteiten” genoemd.

Dat de moeder van verzoeker momenteel woonachtig is in de buurt “Silka American”, waar in het verleden de Amerikanen woonden. Deze buurt lijkt op een vluchtelingenkamp.

- Dat het verzoeker niet verweten kan worden dat hij weinig kan vertellen over de periode tussen het overlijden van zijn vader en zijn vertrek uit Somalië.

Dat zijn vader overleed in 2008. Dat verzoeker op dat moment 3 jaar (!) oud was.

Dat moeilijk van hem kan worden verwacht dat hij alle herinneringen van zijn 3-jarige leeftijd tot zijn 13-jarige leeftijd tot in het detail kan herinneren.

Dat hij immers nog zéér jong was op dat moment!

Dat verzoeker vanwege zijn moeder moest vernemen dat zijn oom met haar wou trouwen, en, bij weigering door zijn moeder, dreigde om de kinderen weg te halen.

- Dat verzoeker aangaande de verblijfplaats van zijn oom aanhaalde dat hij “in een provincie” verbleef, omdat hij lid is van Al-Shabaab.

Dat de leden van Al-Shabaab geen vaste verblijfplaats hebben, reden waarom verzoeker dit alzo benoemde.

- Dat verzoeker zich, gelet op zijn jonge leeftijd, geen bezoek van zijn oom aan hun woning kan herinneren. Dat ook het feit dat verzoeker “vaag is over de werkwijze en motieven” van zijn oom, hem, gelet op zijn jonge leeftijd, niet verweten kan worden.

- Dat verzoeker voor de DVZ vermeld heeft dat hij in Somalië problemen heeft met Al-Shabaab, doch zijn oom deel uitmaakt van Al-Shabaab.

Dat verzoeker Al-Shabaab en zijn oom als 'één geheel' beschouwt.

Dat verzoeker immers, indien zijn oom hem zou hebben meegenomen, hij deel zou (moeten) uitmaken van Al-Shabaab. Dat hij alsdan zou moeten fungeren als kindsoldaat.

- Dat de zus van verzoeker getracht heeft om Somalië te ontvluchten door te vluchten naar Saudi-Arabië.

Dat de zus van verzoeker er evenwel nooit daadwerkelijk is geraakt.

Dat zij aldus is teruggekeerd naar Somalië, waarbij zijn zus ontvoerd werd.

Dat, gelet op het voorgaande, de bestreden beslissing minstens hervormd dient te worden en aan verzoeker daarbij de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

Dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend en dit omwille van de navolgende reden(en) :

- Dat het CGVS op pagina 3 van de bestreden beslissing zélf erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is.

Dat het niet uit het oog mag worden verloren dat verzoeker nog steeds minderjarig is, en de kans aldus zéér reëel is dat hij, bij terugkeer, in een problematische situatie terecht zal komen.

- Dat overigens de F.O.D. Buitenlandse Zaken bevestigt dat de situatie in Mogadishu onveilig is.

Dat verzoeker voor de volledigheid een artikel vanwege de F.O.D. Buitenlandse zaken aangaande de veiligheidssituatie in Somalië bijbrengt onder stuk 3 :

"De terroristische dreiging, die eveneens een risico op kidnapping inhoudt, is hoog, en dit met name in de hoofdstad Mogadishu, waar Al-Shabaab regelmatig grote (bom)aanslagen pleegt, o.a. op hotels, restaurants, markten en overheidsinstituties. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld en de bijhorende compound dat door de VN en buitenlandse militairen wordt beschermd.

(...)

Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië.

(...)

Heel het land moet als zeer gevaarlijk worden beschouwd: wetteloosheid-, alsook de aanwezigheid van islamitische extremisten in verscheidene delen van het land, inclusief de hoofdstad en activiteiten van krijgsheren en criminelen creëren een klimaat van grote onveiligheid."

- Dat verzoeker overigens aangaf tot de clan Bimaal te behoren.

Dat dit een minderheidsgroep betreft, dewelke wordt gediscrimineerd in Somalië.

- Dat er bovendien geen diplomatieke betrekkingen tussen België en Somalië bestaan, zodat een gegarandeerde vrijwillige terugkeer niet kan.

Dat het daarom in het belang van de (minderjarige) verzoeker is dat hij de kans krijgt om in België een leven op te bouwen.

Dat indien hij die niet krijgt, dat de kans bestaat dat hij in de illegaliteit terecht zal komen met alle nadelige gevolgen van dien."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het reisadvies voor Somalië van de FOD Buitenlandse Zaken.

2.1.3. In een aanvullende nota van 28 maart 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;

- het EUAA "Country Guidance: Somalia" van juni 2022;

- het EUAA "Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation" van februari 2023;

- de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 21 maart 2023.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker stuurt met zijn betoog over het belang om als minderjarige de kans te krijgen om in België een leven op te bouwen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker is bijgevolg verplicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop hij zich beroept. De commissaris-generaal werkt voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker samen. Deze samenwerkingsplicht bestaat er in de eerste plaats in dat het Commissariaat-generaal nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst. Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker rekening wordt gehouden, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, is verzoeker in wezen de enige die in staat is om informatie hierover te verschaffen.

De relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet onder meer, verzoekers verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek indient. Verzoeker geeft zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Er worden correcte en coherente verklaringen, en desgevallend documenten, verwacht met betrekking tot de identiteit, nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en afgelegde reisroute.

Er kan van verzoeker dan ook worden verwacht dat hij inzicht verschaft in zijn werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop hij kan steunen en persoonlijke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen bij een terugkeer naar Somalië. Hierbij is het tevens aan verzoeker om inzicht te geven welk risico hij loopt bij een terugkeer.

Verzoeker brengt geen documenten aan ter staving van zijn verzoek.

De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker afgelegde verklaringen inzake de opgeworpen vervolging daar de beweerde werkwijze van zijn oom niet kan overtuigen (i), het gedrag van zijn moeder in het licht van de dreiging niet aannemelijk is (ii) en verzoeker uiterst tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken over de kern van zijn relaas (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door te verwijzen naar zijn jeugdige profiel en het aanbrengen van *post-factum* vergoelijkningen.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift meent dat er geen grondig onderzoek werd gedaan naar zijn omstandigheden in Griekenland, hetgeen noopt tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat onderhavig verzoek om internationale bescherming ten gronde werd behandeld door de commissaris-generaal. Dit onderzoek bepaalt of er al dan niet een nood aan internationale bescherming bestaat in hoofde van verzoeker in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze nood wordt bepaald ten aanzien het land van herkomst van verzoeker,

waarvan hij de nationaliteit bezit. *In casu* is verzoekers verblijfssituatie bij een terugkeer naar Griekenland niet langer relevant bij de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming ten aanzien van Somalië.

In zoverre verzoeker stelt dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen rekening werd gehouden met zijn jeugdige profiel, merkt de Raad op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 28 juli 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

De bestreden beslissing merkt zo terecht op dat verzoekers verklaringen aangaande zijn oom niet kunnen overtuigen:

"Vooreerst is de manier waarop jouw oom te werk zou zijn gegaan is weinig overtuigend. Jouw vader zou in 2008 overleden zijn (NPO 1, p. 7) en daarna wou jouw oom (zijn broer), die lid was van Al Shabaab, met jouw moeder trouwen (NPO 2, p. 11; 13). Jouw moeder wou niet met hem trouwen en trouwde "na het overlijden van jouw vader" met jouw stiefvader, I., van wie ze ondertussen gescheiden is (NPO, p. 11). Jouw oom dreigde na haar weigering om de kinderen van zijn broer mee te nemen, maar jouw moeder "heeft het niet aanvaard, wij waren toen klein" (NPO 2, p. 12). Jij vertrok echter pas in 2018 uit Somalië, en kan heel weinig vertellen over de periode tussen het overlijden van jouw vader en jouw vertrek. Je verklaart "we hadden geen andere problemen, behalve het probleem van mijn oom", maar wanneer jou gevraagd wordt hoe vaak hij jullie bedreigde, antwoord je weinig concreet "heel veel, hij vroeg aan mijn moeder telkens, je moet de kinderen aan mij geven" (NPO 2, p. 13). Het is bovendien weinig aannemelijk dat jouw oom dit negen jaar lang vanop afstand heeft volgehouden. Je verklaart namelijk dat jouw oom "in een provincie, in een plaats in een provincie" woont (NPO, p. 9), maar je weet niet precies waar hij verblijft. Je verklaart ook dat hij uw moeder bedreigde via telefoon, en dat je hem nooit hebt gezien tussen het overlijden van jouw vader en jouw vertrek in 2018 (NPO 2, p. 13). Het is ook weinig aannemelijk dat jouw oom jarenlang jouw moeder heeft bedreigd zonder dat er effectieve stappen werden ondernomen om haar of haar kinderen in persoon te benaderen. Jouw zus zou pas in de periode kort voor jouw vertrek door zijn toedoen ontvoerd zijn en pas daarna zou hij jou zijn beginnen viseren (NPO 2, p. 13). Je kan ook niet antwoorden op de vraag waarom jouw oom zo lang gewacht zou hebben om jouw zus te ontvoeren (NPO 2, p. 15). Zodoende blijf je zodanig vaag over de werkwijze en motieven van jouw oom dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen.

Ook de reactie van jouw moeder op de bedreigingen van jouw oom doet twijfelen aan jouw verklaringen. Uit jouw verklaringen blijkt namelijk dat zij pas met de andere kinderen is verhuisd nadat jouw zus werd ontvoerd (NPO 2, p. 15). Dat ze in dergelijke omstandigheden niet sneller stappen gezet zou hebben om haar kinderen te beschermen is opmerkelijk."

Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing.

De Raad wijst erop dat het niet volstaat om algemeen te volharden in het feit dat verzoeker minderjarig is en hierdoor extra kwetsbaar is. De eenvoudige vraag om dit element in overweging te nemen, moet worden geëerbiedigd, maar voegt niets toe aan de beoordeling zoals deze werd gemaakt in de bestreden beslissing. De Raad wijst er immers op dat ook van verzoeker als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten.

Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn minderjarigheid en kwetsbaar profiel niet aan dat hij hiertoe niet in staat zou zijn, noch dat de commissaris-generaal zijn verklaringen te streng zou hebben beoordeeld, zoals hieronder blijkt.

Het gegeven dat verzoekers vader overleed toen hij 3 jaar oud was en hij het geheel van de problematiek op jonge leeftijd en op indirecte wijze vernam via zijn moeder betekent evenmin dat er van verzoeker geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen kunnen worden verwacht. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tot op het moment van het onderhoud in contact stond met zijn moeder (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9). Van verzoeker, die dergelijke problematiek aanvoert teneinde een nood aan internationale bescherming kenbaar te maken, mag worden verwacht dat hij hier zich ten volste over informeert, temeer hij daar de opportuniteit toe had.

Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat leden van Al-Shabaab geen vaste verblijfplaats kennen is een blote bewering die niet gefundeerd is op enige objectieve informatie, en is derhalve niet dienstig.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen op ernstige wijze afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid:

“Vervolgens zijn jouw eerder afgelegde verklaringen evenmin in lijn met jouw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Zo is het ten eerste zeer opmerkelijk dat je voor de DVZ (problemen met) jouw oom op geen enkel moment vermeld hebt, terwijl je wel een vrij uitgebreid antwoord gaf op de vraag welke problemen ertoe leidden dat jij Somalië moest verlaten. Je verklaarde daar namelijk “Al-Shabaab wilden mij meenemen en wilden dat ik me aansloot bij hen” (Vragenlijst CGVS dd. 15.09.2021, vraag 5). Je had dit bovendien al eerder verklaard bij jouw allereerste aanmelding in België: “Al Shabaab wilde mij rekruteren” (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 07.06.2021, “Motief voor de immigratie naar België”) en tijdens jouw eerste interview voor het CGVS (NPO 1, p. 8), waar je op de vraag wat er met jou zou gebeurd zijn als je in Somalië gebleven was antwoordde: “Ik zou uiteindelijk als een kindsoldaat eindigen, voor AS werken, of vechten”. Je verklaarde voor de DVZ verder dat ze op een nacht bij jullie thuis binnenkwamen en jou wilden verplichten om mee te gaan, wat door jouw moeder geweigerd werd. Jullie zouden daarop twee dagen bedenktijd gekregen hebben, anders zouden jullie gedood worden of zou jij door hen meegenomen worden. Jij werd daarop naar een ander huis in dezelfde wijk gebracht, en jouw moeder ging met de andere kinderen naar een vluchtelingenkamp in de stad Mogadishu zelf (Vragenlijst CGVS dd. 15.09.2021, vraag 5). Over jouw zus M. had je gezegd dat ze sinds 2018 vermist was: “Ze wilde naar Saudi-Arabië gaan, maar nadien geen nieuws meer over haar” (Verklaring DVZ dd. 15.09.2021, vraag 16). Je hebt het in jouw verklaringen voor het Commissariaat-generaal wel over een inval in jullie huis vlak voor jouw vertrek (NPO 2, p. 12), maar je verklaart dat jullie niet weten wie degenen waren die bij jullie thuis binnenvielen (NPO 2, p. 14): “we weten niet of zij dieven waren, en zij zijn weggegaan”. Je hebt het enkel over gemaskerde mannen die het huis doorzochten en niets zeiden, jullie sloegen en foto's maakten van jouw moeder en jou (NPO 2, p. 14). Na de ontvoering van jouw zus zou jij zijn overgebracht naar het huis van jouw buurvrouw en jouw moeder en de andere kinderen verhuisden naar “de wijken van de universiteiten” (NPO 2, p. 15) en gevraagd waar ze dan precies gingen wonen, is uw antwoord dat ze een huis gehuurd hebben (NPO 2, p. 16).

Je had het voor de DVZ dus over een poging van Al Shabaab algemeen om jou te rekruteren. Je zus zou op dat moment al naar Saudi-Arabië vertrokken zijn. In jouw verklaringen voor het Commissariaat-generaal heb je het op geen enkel moment over gedwongen rekrutering en heb je het telkens over jouw oom – tevens lid van Al Shabaab – als reden van jouw problemen. Wanneer jij hiermee wordt geconfronteerd, verklaar je dat je dat nergens gezegd hebt, dat je het jou niet herinnert en dat het een misverstand door de tolk zou kunnen zijn (NPO 2, p. 15). Wanneer erop gewezen wordt dat je bij DVZ ook had verklaard dat jij en je moeder twee dagen bedenktijd kregen nadat ze bij jullie waren binnengevallen, probeer je nog te corrigeren “ja dat was nadat mijn zus werd ontvoerd, dat was mijn oom die dat zei” (NPO 2, 15). Het is echter weinig overtuigend dat je ontkent het ene gezegd te hebben, en tegelijk het andere probeert aan te passen aan het verhaal dat je voor het Commissariaat-generaal verteld hebt op het moment dat je erop wordt gewezen. Wanneer je daarna gevraagd wordt waarom je voor de DVZ verklaard had dat jouw moeder met de andere kinderen naar een vluchtelingenkamp ging, pas je opnieuw je verklaring aan “ja, allereerst dat zij vertrokken waren, zijn zij naar het vluchtelingenkamp gegaan, en daarna zijn ze naar dat huis verhuisd” (NPO 2, p. 16), wat echter niet overtuigend is in het kader van de eerder hierover gestelde vragen over waar jouw moeder precies ging wonen en hoe ze zo snel een huis kon vinden. Dergelijke grote tegenstrijdigheden over de kern van jouw verhaal hebben tot gevolg dat de geloofwaardigheid van jouw verklaringen verder wordt ondermijnd.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij zijn oom en Al-Shabaab als één geheel beschouwde en dat hij indien hij werd meegenomen, hij zou worden ingezet als kindsoldaat door Al-Shabaab. Zulke *post-factum* beschouwingen kunnen echter niet overtuigen. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud immers een andere uitleg gaf. Nadat hij werd geconfronteerd met zijn manifest tegenstrijdige verklaringen, stelde hij dat deze te wijten waren aan een misverstand met een tolk, en dat hij nooit verklaarde dat hij ging worden gerekruteerd door Al-Shabaab. Dat verzoeker plots met een andere verklaring komt, is niet ernstig. De Raad is bovendien van oordeel dat verzoekers voormelde verklaringen duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Aangaande zijn zus stelt verzoeker nog dat ze naar Saudi-Arabië vluchtte, maar er nooit raakte en daarna terugkeerde naar Somalië. Verzoeker verklaarde evenwel expliciet bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij geen nieuws meer had sinds ze in 2018 vertrok naar Saudi-Arabië. De Raad is bijgevolg van oordeel dat dergelijk verweer er niet in slaagt afbreuk te doen aan voormelde tegenstrijdigheid. Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van juni 2022, UNHCR's "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022, EUAA-rapport "*COI Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023 en de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 21 maart 2023 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen.

Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Tijdens de eerste helft van 2022 registreert ACLED 341 incidenten in Mogadishu. Daarvan beschouwt ACLED 196 incidenten als *battles*, 72 als *explosions/remote violence* en 73 als *violence against civilians*.

Voor de tweede helft van 2022 registreert ACLED een totaal van 368 incidenten in Mogadishu. Daarvan noteert ACLED 240 incidenten als *battles*, 70 als *explosions/remote violence* en 58 als *violence against civilians*.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. In vergelijking met de vorige verslagperiode tekent ACLED gemiddeld meer incidenten per maand op, namelijk 61 tegenover 56,8.

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt.

Indien er de actuele situatie van die aard zou zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Verzoeker haalt in dit verband aan dat hij tot de Bimaal-clan behoort, een minderheidsgroep die wordt gediscrimineerd. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker zijn bewering niet verder onderbouwt, benadrukt de Raad dat het louter toebehoren tot een minderheidsgroep niet tot gevolg heeft dat er in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen. De Raad merkt bovendien op dat verzoeker geenszins tijdens het persoonlijk onderhoud enige problematiek vermeldde vanwege zijn clan-affiliatie. Het loutere feit dat verzoeker minderjarig is, is geen persoonlijke omstandigheid die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt. De bestreden beslissing wordt bijgetreden waar deze als volgt motiveert: *“Gezien de ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen is er evenmin duidelijkheid wat betreft jouw familiale situatie en kan derhalve evenmin worden aangenomen dat jouw situatie een verhoogd risico op schade inhoudt bij een terugkeer naar Mogadishu. Derhalve kan er van worden uitgegaan dat jij bij een terugkeer naar Mogadishu over voldoende netwerk en mogelijkheden zou beschikken om je leven er terug op te bouwen.”*

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP